

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Γραφεῖα : Σοφοκλέους 10 Τηλ. 34.659	ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ I ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ—31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1946	ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. *Ετ. Ιβ' ὄρ. φύλ. 23-28 (-117-122)
--	---	--

ΦΛΕΓΟΝΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἄς μὴ ἐπαναληφθῆ ἄσυγκρίτως βαρύτερον σφάλμα ἀπὸ τῆς ἐδελουσίας ἐξόδου, εἰς ἣν δὲν εἰσηκούσθη ἡ ἄποψις τοῦ Συλλόγου.

ΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

Μέσα εἰς τὰ τεράστια ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὸ Προσωπικὸν καὶ διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ὁποίων ἀγωνίζεται ἐντατικῶς καὶ ἀκαταπονήτως ἡ Διοικ. Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου, ἀπροόπτως ἐνεφανίσθη καὶ ἐν' ἁδερῶτάτων ἐπίσης, τὸ ὁποῖον ἐδευρεῖτο ὑφ' ἄλων μας λελιμένον.

Καὶ ἐνῶ ἐκ πρώτης ὄψεως δὴ νομοίη πᾶς τις ὅτι ὁσονοῦται λυεταί—ἀφοῦ ἡ ἐκ Διευθυντῶν συσταθεῖσα Ἐπιτροπὴ ἐργάζεται δι' αὐτὸ— ἐν τούτοις τὸ ζήτημα περιπλέκεται ἐπι περισσότερονον καὶ κατὰ τρόπον τελείως ἀκατανόητον καὶ ἐντελῶς ἀπαράδεκτον, δεδομένου ὅτι ἡ λύσις, τὴν ὁποῖαν τείνει νὰ δώσῃ ἡ Διοίκησις εἰς αὐτὸ ὄχι μόνον ἀντίκειται εἰς τὸν ἰσχύοντα Ὁργανισμὸν καὶ εἰς τὸν Νόμον 683, ὡς ἐτροποποιήθη οὗτος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 765 νεωτέρου, ἀλλὰ καὶ δὴ προκαλέσῃ— ἔχει ἤδη προκαλέσει— τὴν ἐντονον ἀντίδρασιν ὀλοκλήρου τοῦ Σώματος τῶν ἐργαζομένων, ἀφοῦ διὰ τῆς λύσεως ταύτης ἡ Διοίκησις δὲν κάμνει οὔτε ὀλιγώτερον οὔτε περισσότερο ἀπὸ τοῦ νὰ παραγνωρίζῃ τὰς ἠθικὰς ἐπιδιώξεις τῶν ὑφισταμένων τῆς, νὰ φονεύῃ τὰ ὑπηρεσιακὰ ἰδανικὰ καὶ νὰ διαλύῃ χωρὶς κανένα ἀπολύτως λόγον ὄνειρα, τὰ ὁποῖα δεδικοιολογημένως καὶ μεμετρημένως ἐπλάσθησαν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἐργαζομένων ὡς ἀναμενόμενη ἀνταμοιβὴ τῆς μακρᾶς, εὐσυνειδήτου καὶ ἐντίμου ἀφοσιώσεως εἰς τὸ καθῆκον.

Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι αἱ ἐπικείμεναι προαγωγαί.

Αἱ διαδόσεις περὶ περιορισμοῦ τῶν προαγωγῶν εἰς κατ' ἐκλογὴν μόνον ὅσον ἀφορᾷ τοὺς βαθμοὺς Λογιστῶν Α'. πρὸς Τμηματάρχης Β'. καὶ Τμηματάρχων Β'. πρὸς Α'. πρὸς

κάλεσαν ἀληθινὴν ἀναστάτῳσιν καὶ ταραχὴν μεταξὺ τῶν Συναδέλφων τοῦ Κεντρικοῦ Κατῆτος καὶ τῶν περιφερειακῶν Ὑπῳγων καὶ δὴ δημιουργήσουσιν ἀσφαλῶς δύελλην εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ Ὑπῳματα δεδομένου ὅτι τὸ ἀψυχολόγητον τοῦτο μέτρον στρέφεται ἐναντίον ὅλου τοῦ Προσωπικοῦ, κυριώτερον δὲ ἐναντίον τῶν Συναδέλφων τῶν Ὑπῳμάτων, ὡς διδάσκει ἡ μακρὰ πείρα.

Σφάλματα τοῦ παρελθόντος ἀπειρομεγέθη, λάθρᾳ ἀσυγχώρητα κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν ποιοτικῶν διακρίσεων καὶ μέτρα τῆς μεταπελευθερωτικῆς ἐποχῆς, τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζουσι οἱ ἀλλεπάλληλοι μεταπτώσεις ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου εἰς τὸ ἀντίθετον, καταβάλλεται προσπάθεια νὰ διορθωθοῦν—ἐν τῇ πραγματικότητι ὅμως δὲν πρόκειται εἰμὴ νὰ συμπληρωθῇ ὁ κύκλος τῆς ὀλοκληρωτικῆς ἀπογοητεύσεως καὶ τῆς ἀποσυνθέσεως— δι' εἰσηγήσεων ἀψυχολόγητων, ἀβασανίστων, ἀλληλοσυγκρουομένων, ἀδικῶν καὶ δυστυχῶς προχειροτάτων εἰς ἔαρος, σήμερον μὲν, τῆς πλέον δεινοπαθησᾶσης μερίδος τοῦ Προσωπικοῦ, τὴν ὁποῖαν ἀποτελοῦσι οἱ Λογισταὶ Α'. καὶ οἱ Τμηματάρχαι Β', δηλαδὴ τὰ ἐμπειρότατα καὶ χρησιμώτατα ἀπὸ πάσης ἀπόψεως στελέχη τῆς Τραπεζῆς, αἵριοι δὲ εἰς βάρος ὀλοκλήρου τοῦ Προσωπικοῦ, δεδομένου ὅτι ἐὰν ἀφίσωμεν νὰ γίνῃ ἀρχὴ ἀποστερήσεως τῶν κατόπιν ἀγῶνων ἀποκτημάτων μας, δὲν δὴ πρέπει νὰ μὴ ἀναμένωμεν αἵριοι καὶ διὰ τοὺς μικροτέρους βαθμοὺς τὰ χειρότερα καὶ κυριῶς τὴν μὴ φυσιολογικὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἐργαζομένου, ὅστις διὰ λόγους ξένους πρὸς τὴν ἱκανότητά του καὶ πρὸς τὰς τεραστίαις δυνατότητας τοῦ Ἰδρύματος δὴ καλεῖται νὰ πληρῶ-

νη τὰ σφάλματα ἐκείνων, οἵτινες ἐντεταλμένοι ἄν παρακολουθοῦν τὴν σὺνθεσιν τοῦ Προσωπικοῦ μὲ ἐνδιαφέρον καὶ μὴ προοπτικὴν, ἀπέτυχον, ἀπὸ ἄετίας καὶ ἐντεῦθεν μέχρι σήμερον, οἰκτρότατα καὶ προσφεύγουσιν πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ εἰς τὸν ὑπηρεσιακὸν καὶ ἠθικὸν ἀποκεφαλισμὸν τῶν ἀνυπόπτων ὑπαλλήλων, οἵτινες ἀνέκαθεν καὶ συνεχῶς ἔκρουον τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου, εἰς ὧτα δυστυχῶς μὴ ἀκούοντων, πρὸς ἔγκαιρον πρόληψιν τῆς σημερινῆς συμφορῆσεως εἰς τοὺς ἀνωτέρους ἐαθμούς.

Καὶ ἐνῶ τὸ πρόβλημα τῆς συνδέσεως τοῦ Προσωπικοῦ δὲν εἶναι ὅσον τὸ ἐμφανίζουσιν τραγικὸν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἀντιμετωπιεῶσ τοῦ, ἐν τούτοις τὸ ζήτημα τῶν προαγωγῶν καθίσταται σοβαρώτατον ἀφ' ἧς στιγμῆς ἔπαυσε δυστυχῶς διὰ τοὺς ἀρμοδίους νὰ εἶναι ἄπλοῦν καὶ ἀφ' ἧς στιγμῆς διαπιστοῦται ὅτι τὰ παθήματα τοῦ ἀπωτάτου, ἀπωτέρου καὶ προσφάτου παρελθόντος, ἀντὶ νὰ γίνωνται μαθήματα ἐπαναλαμβάνονται καὶ συνεχίζονται ἐγκληματικώτατα εἰς βάρος (τίνος ἄλλου;) τοῦ ἀνυπόπτου ἐργαζομένου.

Καὶ λέγοντες ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι ἄπλοῦν, δὲν ἐννοοῦμεν ὅτι ὑπάρχουν οἱ νόμοι 683 καὶ 765, οἱ οἵποιοι εὐτυχῶς, τὸ ἀπλοποιούν, ἀφοῦ κατοχυρώνουν πλήρως τοὺς Συναδέλφους ἀπὸ τὴν συμφορὰν τοῦ ἐπιδικωμένου περιορισμοῦ τῶν προαγωγῶν μόνον εἰς τὰς κατ' ἐκλογὴν τοιαύτας.

Λέγομεν ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι ἄπλοῦν διότι δι' ἐκείνους, οἱ οἵποιοι μελετοῦν ἢ ἔχουν μελετήσει τὸ ὅλον πρόβλημα τοῦ Προσωπικοῦ, ἥτο πάντοτε ἄπλοῦν, τοῦλάχιστον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἐμαλῆς καὶ ἀπροσκόπου ἐξελέξεως, χωρὶς διαταραχὰς καὶ ἀδικίας καὶ χωρὶς τὴν λῶρῃ προχειρότητος ἢ ὀκνηρίας ἐξέδησιν τῶν πραγμάτων εἰς δημιουργίαν τῶν προϋποθέσεων τῆς προσφυγῆς κάθε τόπου εἰς τὸ φάρμακον τῆς ἐντάξεως, διότι τὸ φάρμακον τοῦτο εἶναι ἀναπόφευκτον μὲν, ἀλλὰ δραστικὸν καὶ ἀφίνει τραύματα καὶ δημιουργεῖ ἀνεπουλώτους πληγὰς καὶ ἀνάστα νοσήματα εἰς τε τὸν Ὄργανισμὸν τῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ Προσωπικοῦ αὐτῆς.

Τὸ ἄπλοῦν —ὡς δὲ ἴδωμεν κατωτέρω— τοῦτο ζήτημα, κατέστη ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἀπλούστατον διὰ τῶν δηλώσεων, τὰς οἱοῦσας ἔκαμε σαφῶς καὶ ἀπεριφράστως ὁ κ. Διοικητὴς πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Συλλόγου, πρὸς τοὺς οἱοῦσας εἶπεν «ὅτι δὲν ἐννοεῖ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ διὰ τῶν κατ' ἐκλογὴν προαγωγῶν νὰ στερῆσιν ποσῶς τοὺς μὴ συμπεριληφθεσομένους εἰς αὐτὰς τῶν χρηματικῶν παροχῶν, ἅς δὲ ἐλάμβανον ἐάν ἀπέκτων τὸν νέον βαθμὸν Τμηματάρχου Β' ἢ Α' καὶ τοῦτο διότι δὲν ἐννοεῖ νὰ ἀδικηθοῦν οὐτοῖ ἀπὸ ἀπόψεως δικαιωμάτων των ἐκ τοῦ Ταμείου Συντάξεως». «Ἐννοεῖται ὅτι τοῦτο δὲν ἰσχύει, ἐπεὶ πεν ὁ κ. Διοικητὴς, διὰ τοὺς κριθησομένους ὡς στασίμους».

Ἐφόσον λοιπὸν ἡ οἰκονομικὴ πλευρὰ τακτοποιεῖται διὰ τῆς ἀπεριφράστου καὶ κατηγορηματικῆς ὡς ἄνω δηλώσεως τοῦ κ. Διοικητοῦ, ἅς ἐξετάσωμεν ἐν ταῖς λεπτομερείαις καὶ ἐν τῇ οὐσίᾳ τὸ ὅλον ζήτημα ἀπὸ τε τῆς ἠθικῆς, ὑπηρεσιακῆς καὶ θεραπευτικῆς αὐτοῦ πλευρᾶς καὶ ἅς ἐξαγάγωμεν τὰ ἀπαραίτητα ἀντικειμενικὰ συμπεράσματα καὶ ἅς ἴδωμεν διατὶ εἶναι ἄπλοῦν.

“Ἄς ἴδωμεν πρῶτον τί εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὅποτον ἀναγκάζει τὴν Διοίκησιν νὰ μὴ ἐνεργήσῃ καὶ κατ' ἀρχαιότητα προαγωγὰς εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμούς ἀπὸ Λογιότου Α' καὶ ἄνω. Δεχόμεθα προκαταβολικῶς ὅτι χαρὰ τῆς Διοικήσεως δὲ ἦτο νὰ μπορούσε νὰ εὐχαιριστῆσθαι τοὺς ἀνεξαιρέτως καὶ ὅτι ἐάν δὲν στέργει εἰς τοῦτο δὲ τὸ κάμῃ μὲ πολλὴν λύπην τῆς. Δεχόμεθα ἐπίσης ὅτι ἡ σημερινὴ Διοίκησις εὖρε μίαν κακὴν κληρονομίαν, ἀλλὰ δὲ πρέπη νὰ ἀναγνωρισθῇ καὶ ὑπ' αὐτῆς ὅτι διὰ τὸ Προσωπικὸν τὸ ζήτημα εἶναι λεπτότατον καὶ σοβαρώτατον.

Ἄπαντὰ ἡ Διοίκησις καὶ οἱ ἀρμόδιοι ὑπηρεσιακοὶ Σύμβουλοι τῆς ὅτι διὰ τῶν κατ' ἀρχαιότητα προαγωγῶν καὶ εἰς τοὺς ἀνωτέρους ὡς ἄνω, ἐσθμῶς, δὲ γίνῃ, ἔτι μεγαλύτερα συμφορῆσις εἰς τὴν ἀνωτάτην κλίμακα τῆς Ἱεραρχίας καὶ δὴ εἰς ὀξύτατον βαθμὸν καὶ κατὰ τὸν ὅσον ὥστε νὰ μὴ εἶναι ἐφικτὴ ἡ χρησιμοποίησις μεγαλύτερου ἢ σήμερον ἀριθμοῦ ἐκ τῶν εἰς τὰς κλίμακας ταύτας εὕρισκομένων εἰς ἀναλόγους πρὸς τοὺς ἐσθμῶς τῶν θέσεσις καὶ συνεπῶς ἡ ἀποδοσίς των δὲ εἶναι μικρὰ καὶ ἐπὶ πλέον δὲ δημιουργοῦνται ζητήματα πρωτοκαθεδρίας, τὰ ὅποια δὲ παρακλύουσιν τὴν ἐμαλὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς.

Μὲ ἄλλα λόγια δὲ λέγῃ —κατὰ τὴν ἀποψιν τῆς Διοικήσεως— ὁ Τμηματάρχης, ὁ ὁποῖος δὲν δὲ ἔχη Προϊσταμενικὴν ἐξουσίαν —μικρὰν ἢ μεγάλην— «ἐγὼ εἶμαι Τμηματάρχης καὶ δὲν δέχομαι νὰ ἀσχολούμαι μὲ συνήθη ποσοτικῆς φύσεως ἐργασίαν».

Τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο εἶναι ἐξεζητημένον, διότι μέχρι τοῦδε τοῦλάχιστον ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης δὲν ἔχομεν κρούσματα ἀνησυχαστικά. Καὶ ἂν τυχόν, ἔχουν σημειωθῇ τοιαῦτα, δὲ πρέπη τὴν ἐκδῶσιν των νὰ τὴν ἀναζητήσωμεν εἰς ἄλλα αἰτία καὶ κυρίως εἰς τὰ κατοχικά γεγονότα, ἅτινα ἐπέφερον μίαν ὑπηρεσιακὴν χαλάρωσιν γενικὴν συνεπείᾳ τῆς δυστυχίας καὶ τῆς ἐλλείψεως ἐργασιῶν καὶ τῆς πλήρους ἀπογοητεύσεως τῶν ἐργαζομένων. Πρὸς τιμὴν τοῦ Σώματος τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἢ χαλάρωσις αὕτη εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν παρετηρήθη εἰς μικρότερον βαθμὸν ἢ εἰς τοὺς ἄλλους —μεγάλους καὶ μικροὺς— πορροφερεῖς ἢ μὴ— Ὄργανισμοὺς Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

Ἄλλὰ καὶ ἐάν ἀκόμη δεχθῶμεν ὅτι αἱ ὡς ἄνω ἀπόψεις τῆς Διοικήσεως εἶναι ὀρθαὶ καὶ οἱ φόβοι τῆς βάσιμοι, διὰ τοῦ ἀντιθέτου μέτρου, τὸ ὅποτον θέλει νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν δὲ δημιουργήσῃ χειροτέραν κατάστασιν

ἀπὸ ἀπόψεως ἀποδόσεως καὶ ἐργατικότητος, διότι δι' ἓνα ὑπάλληλον, οὐτινος ἀρνείται ἡ Διοίκησις καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν φυσιολογικὴν ἐξέλιξιν, ἢ ἀποκαρθίους καὶ τὸ πέτομα εἶναι οἱ χεῖριστοι ἀλλὰ ἀναπόφευκτοὶ σύντροφοὶ τοῦ καὶ ἰδῶς εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν. Ἄντιθέτως, ἐάν χωρηθῇ εἰς τὴν ἀοψιν τῆς συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος Ὀργανισμοῦ διενεργείας καὶ κατ' ἀρχαιότητα παραγωγῶν εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς βαθμοὺς, ἱκανοποιῶσα οὕτω ἐν λογικὸν αἴτημα τοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἐάν ταυτοχρόνως δημιουργήσῃ νέαν ὑπηρεσιακὴν ἀνατροφήν εἰς τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς καὶ δώσῃ νέον τόνον, οὐτινος τὰ κύρια γνωρίσματα καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ δὲ εἶναι: σεβασμὸς τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐργαζομένων, ἔμπρακτος καὶ εἰλικρινὴς στοργή, αἰδρὰ πειθαρχεία, ἐντατικὴ φιλοπονία, ἀμείλικτος αὐστηρότης κατὰ τῶν κακῶν ὑπαλλήλων καὶ ὁμοίομορφος καὶ ἀπρόσωπος μεταχειρήσις τοῦ Προσωπικοῦ, τότε ὄχι μόνον δὲν ἀντιμετωπίζεται περίπτωσις, ἤτις νὰ δικαιώσῃ τοὺς φόβους τῆς Διοικήσεως ἀλλὰ καὶ δὲ εὐρεθῇ ἡ Διοίκησις σκωτωμάτων εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ εἶναι ἀπερήφανος διὰ τὸ μεταπολεμικὸν ἔργον τῆς εἰς τὸν τομέα τῆς ἀνασυντάξεως τοῦ Προσωπικοῦ. Ἄν δὲν δοθῇ νέα ὑπηρεσιακὴ ἀνατροφή καὶ νέος τόνος, τότε ἡ Διοίκησις τοὺς φόβους τῆς ὀφείλει νὰ τοὺς στρέψῃ εἰς πλείστα ἄλλα νευραλγικὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα, συντρεχούσης καὶ τῆς στερήσεως τοῦ δικαιωματικῶς ἀναμενομένου βαθμοῦ, δὲ ἔλθουν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ὑπὸ ὀξυτάτην μορφήν.

Πράγματι προαγόμενος ὁ ἔχων τὰ προσόντα, δηλαδὴ ὁ μὴ κρινόμενος στάσιμος ἢ ἐν πάσει περιπτώσει ὁ μὴ ὢν ἄωρος διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου Β' ἢ Α' τί εἶναι νὰ ἀντεπιπῇ; Μήπως ὅτι δὲν ἔλαβε καὶ ἀξίωμα; Αὐτὸ δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ ποτέ, διότι ἂν ἀσπάζῃ τοιοῦτον τι, τότε μόνον δὲ εἶναι βάσιμον καὶ λογικὸν τὸ παράφρον του ὅτι ν τὴν θέσιν τοῦ ἀξιωματοῦ κατέχῃ ἄλλος ὀλιγώτερον τοῦτου ἀξίως, ἢ μάλλον καταφανῶς ὑπολειπόμενος αὐτοῦ—ὅπως δυστυχῶς συμβαίνει εἰς τινὰς περιπτώσεις καὶ σήμερον—καὶ τότε δὲ ἔχῃ δίκαιον καὶ τὸ δίκαιον αὐτὸ δὲ πρῆπν νὰ εἶναι ἐξοφθαλμον καὶ συνεπῶς νὰ ἀπονεμηθῇ. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ὀπωσδήποτε δὲ γίνῃ μετὰ τὰς κανονικὰς παραγωγὰς δὲ εἶναι οὗτο, ὅτι δηλαδὴ, ὁ ἀνευ ἀξιώματος Τμηματάρχης δὲ ἀναπτύξῃ μεγάλην πρωτοβουλίαν καὶ δραστηριότητα ἵνα τὴν πρώτην κενόδοξημένην θέσιν καταλάβῃ αὐτός καὶ ὄχι ἄλλος καὶ αὐτὸ δὲ εἶναι λίαν εὐχάριστον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

Ἐπίσης δὲ δοθῇ ἡ πλήρης εὐχέρεια εἰς τὴν Διοίκησιν νὰ ἀξιῶσιν ἀποδοσῶν καὶ μείζονας δωσίαις, νὰ δημιουργήσῃ τοιούτοις τὴν νέαν ὑπηρεσιακὴν ζωὴν ἐν τῇ Τραπεζῇ.

Προβάλλεται ὅμως καὶ τὸ ἕτερον ἐπιχείρημα, ὅτι δηλαδὴ ὁ Τμηματάρχης Β' καὶ κα-

τὰ μείζονα λόγον ὁ Τμηματάρχης Α' ὡς ἐυρισκόμενος εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ἱεραρχίας, δὲν στέργουν νὰ ἐργασθῶν. Τοῦτο οὐτε ἀπολύτως ἀκριβές εἶναι οὔτε ἐπιτρέπεται νὰ ἀνεχθῇ πλέον ἢ ἔχουσα ἐπιτελέσει τὸ κοδῆκον τῆς εἰς τὸ ζήτημα τῶν προαγωγῶν Διοικήσις τῆς Τραπεζῆς νὰ συνεχισθῇ εἰς τὸ μέλλον. Ἄντιθέτως καὶ παισιτικῶς καὶ ποσοτικῶς δὲ πρῆπν νὰ ἐργάζωνται καὶ νὰ ἀποδίδουν ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ ἐν τῇ Τραπεζῇ ἐργαζόμενοι καὶ ὑπ' αὐτῆς μισθοδοτούμενοι καὶ νὰ πέρνουν καὶ δουλεία καὶ σὸ σπῆτι των καὶ νὰ μὴ ἐπιτραπῇ ἐπὶ αὐστηροτάταις ποιναῖς ἢ διατήρησις ἄλλης ἐξωτραπεζικῆς ἐργασίας καὶ αὐτὰ εἶναι εὐκολώτατα, ἀρκεῖ νὰ τὰ δέλησῃ ἡ Διοίκησις, ἢτις ἔχει ἀφθονὰ τὰ μέσα νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς περιπτώσεις τῆς μὴ ζωηρᾶς ἀφοσίωσως τοῦ ἐργαζομένου εἰς τὸ ἐν τῇ Τραπεζῇ καθήκον του.

Ἀλλὰ καὶ ἐάν κατὰ ἐν ποσοστὸν ἔχεται ἀληθείας εἰς τὰ πράγματα καὶ τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο τῆς Διοικήσεως καὶ αὐτὸ ἢ συμφορῆσις εἰς τοὺς ἀνωτάτους βαθμοὺς εἶναι γεγονός, ἀναμφισβήτητον, δὲ πρῆπν μήπως νὰ σταφυλώσῃν τὰ χέρια ἢ δὲ πρῆπν νὰ κοσμοκαταλίωσῃν τὴν ἐξέλιξιν τοῦ εἰς οὐδὲν πταίσαντος ὑπαλλήλου; Δὲν ὑπάρχει ἕλλος τρόπος ἐνεργείας; Οὐδεὶς, ἀπολύτως οὐδεὶς; Δὲν μπορεῖ τάχα αὐτὴ ἢ περιφημοῦς κορυφῇ νὰ παύσῃ νὰ εἶναι κορυφή; Ἄφου μάλιστα, κατὰ τὴν ὀρθοτάτην καὶ δικαίαν ἀοψιν τοῦ κ. Διοικητοῦ εἰς τὸ ζήτημα τῶν παραχῶν δίδεται ἡ ὑπερ τοῦ ὑπαλλήλου λύσις τῆς; μὴ μείωσως τῶν χρηματικῶν παροχῶν;

Πῶς δὲ γίνῃ αὐτὸ; Χωρὶς νὰ στερήσωμεν τὸν ὑπάλληλον τῆς ἀναμενομένης ἠθικῆς ἱκανοποιήσεως διὰ τῆς προαγωγῆς, τὴν σπῆσαν δὲ λάθῃ κατ' ἀρχαιότητα προαγόμενος καὶ ἐπ' ὅσον δὲν κριθῇ, φυσικῶς, σπῆσιμος, δὲ δημιουργήσῃ ἡ Διοίκησις τρία νέα ἐνδιάμεσα ἀξιώματα μετὰ τῆς Τμηματάρχου καὶ Διευθυντοῦ Τραπεζῆς, τὰ ὁποῖα δὲ ἀπονεμηθῶν εἰς τοὺς κατὰ τὴν κορυφὴν τῆς ἐκλεκτοὺς ἢ ὑπερεκλεκτοὺς καὶ αὐτὰ τὰ ἀξιώματα εἰς ἐν ἐκπονηθῶν, σχεδὸν ὄργανισμοῦ προβλέπονται καὶ δὲν παραλάσσουσι κατὰ πολὺ τῶν ἤδη ὑφισταμένων. Ἐάν ἢ ἐν τῷ σχεδῷ ὀνομασία των ἐνοχλή, τὴν ἀλλάζομεν καὶ βάζομεν ἄλλην. Πάντως, ἢ οὐσία εἶναι αὐτῆ.

Αὐτοὺς λοιπὸν τοὺς ἐκλεκτοὺς ἢ ὑπερεκλεκτοὺς τῆς ἡ Διοικήσεως δὲ παρασημοφορήσῃ διὰ τῶν ἐνδιαμέσων ἀξιωμάτων καὶ εἰς αὐτοὺς δὲ ἐμπιστευθῇ κατὰ πρώτηστον λόγον τὴν καταύθυνσιν τῆς λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ Τμηματάρχης Α' ἀπὸ ἀπόψεως μὲν παροχῶν δὲ μετὰ τῆς Α', ἀλλὰ ἀπὸ ἀπόψεως ἐργασίας δὲ ἰσοδυναμῆ πρὸς Λογιστὴν Β' καὶ ὁ Λογιστὴς Β' πρὸς Βοηθὸν καὶ οὕτω δὲ παύσῃ νὰ πιστευθῇ

ὅτι εὐχόμεθα εἰς τὴν κορυφὴν, δὲ παύσει καὶ μὴ ἐροῦνται καὶ δὲν δὲ κάμνη ἐπιλογὴν ἐργασίας.

Ὅσον εὐτυχεστέρα καὶ ἀνεπηρέαστος μείνη ἡ Διοίκησις εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν διακεκριμένων τούτων λειτουργῶν, τόσον σταθερωτέραν καὶ ἰδανικὴν κατάστασιν δὲ δημιουργήσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν ἀπὸ ἀπόψεως συγκροτήσεως τῆς. Τοῦτο δὲν εἶναι πῶς δύσκολον, ὅρκει νὰ ὑπάρξῃ ἡ δέλησις.

Καὶ δύναται πᾶς τις νὰ διαβεβαίωσῃ τὴν Διοίκησιν ὅτι ὄχι μόνον ψίδυρος δὲν πρόκειται ν' ἀκουσθῇ ἢ παράπονον, ἀλλὰ καὶ ἡ ἱκανοποίησις δὲ εἶναι ἐκδηλος διότι ἀπὸ αὐτοῦ διπᾶ ἢ πλειονότητος τοῦ Προσωπικοῦ καὶ ἡ προσαρμογὴ καὶ ἡ συμμόρφωσις τοῦ Προσωπικοῦ εἰς τὴν νέαν κατάστασιν δὲ συντελεσθῇ ἀμεσώτατα καὶ ὁμαλῶς.

Μόνον οἱ μὴ γνωρίζοντες τὴν ψυχολογίαν, τὰς ἀδυναμίας, τὰ ἀσθενῆ σημεῖα, τοὺς φόβους, τοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ τὰς ἀρετάς τοῦ "Ἐλλήνων μισθωτοῦ ἤμπορου νὰ διατάζον εἰς γυναικας ἀποφάσεις πρὸς ρωμαλεὰν ἀντιμετώπισιν τῶν ζητημάτων.

Τὸ παράπονον ἐκείνων, οἱ ὅποιοι δραματίζονται μίαν ὡραιότερην συγκρότησιν καὶ σὺνδρασκὴν καὶ μίαν πανευτυχῆ αἰσθῆσιν δι' ὅλην κληρὸν τὸ Σῶμα τῶν ὑπαλλήλων εἶναι ὅτι οἱ μὴ λαβόντες ἀφορμὴν νὰ ζυμῶδουν μὲ τὸ Προσωπικὸν ἐπιμένον νὰ ἐπιβάλλουν ἐτοιμεικῶς τὰς ἀπόψεις των, ὡς ἐπύρξαν δυστυχῶς τοῦτο καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐδελοῦσις ἐξέδου.

Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ μὲ ἐκείνους οἱ ὅποιοι κουρασμένοι ἀπὸ τῆς ζωῆς καὶ τῶν ἐτῶν τὰ ἐπακόλουθα δὲν στέργουν νὰ ἀλλάξουν νοοτροπίαν καὶ ἐμπροσθίζον οὕτω τὴν πρόοδον καὶ μάλιστα εἰς ζητήματα λεπτότατα, τὰ ὅποια, ἐξατομικεύοντα τὴν ὑπηρεσιακὴν προσωπικότητα τοῦ ἐργαζομένου, ἐπηρεάζουν ἀποφασιστικῶς τὴν ζοὴν καὶ τὴν εὐτυχίαν του.

Ἄλλα προχωροῦν καὶ περαιτέρω τὰ ἐπιχειρήματα τῆς Διοικήσεως, ἡ ὅποια ἐρωτᾷ: «Μὰ πού ἤκούσθη, Κύριοι, ἄφθονοι στρατηγοὶ καὶ ὑπεράφθονοι συνταγματάρχαι χωρὶς ἀνάλογον στρατόν; Καὶ δὲν θλέπετε τὴν πυραμίδα ἥτις ἀντεστράφη; Καὶ πού βαδίζομεν μὲ αὐτὴν τὴν σύνδεσιν;» Αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα διατυπώνει ἡ Διοίκησις. Ἄλλα αὐτὰ δὲν εἶναι ἐρωτήματα, τὰ ὅποια μποροῦν νὰ ἀπευθυνθῶν πρὸς τὸ Προσωπικόν. Ἀντιθέτως τὸ Προσωπικόν πρέπει νὰ ἀπευθύνῃ αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ νὰ τῆς εἴπῃ: «Μὲ προσέλαβες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σου καὶ ὅταν προσελήθην ἐγγνώριζα ὅτι, ἐάν ἐργασθῶ εὐσυνειδήτα καὶ ἀποδώσω δὲ γίνω ἐν καιρῷ κάτι, ὅτι δηλαδὴ καὶ οἱ ἄλλοι Συνάδελφοί μου, πού εἶχον προσληθῆ ἕνα χρόνον πρὶν, ἢ ἕνα χρόνον μετὰ καὶ μὲ τὸν ἴδιον τρόπον εισόδου καὶ μὲ τὰ ἴδια μὲ ἐμὲ προσόντα—ἀν-μὴ καὶ ὀλιγώτερα— καὶ μὲ τὸν ἴδιον μὲ ἐμὲ βαθμὸν καὶ μὲ τὴν αὐτὴν ἐπίδοσιν. Καὶ ἐνῶ οἱ ἄλλοι καὶ ἐδῶ καὶ εἰς

τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ὅταν συνελθῶσαν ὡρισμένα χρόνια ἔγνων τμηματάρχαι, ἐγὼ σήμερον πού τὰ συμπληρώνω δὲν γίνομαι, διότι δὲ γίνῃ συμφορῆσι. Καὶ ἐγὼ τί πταίω σὺν γίνῃ συμφορῆσι; Καὶ ὅρθως τὴν ἐποχὴν νὰ πληρῆξῃ τὴν σειράν μου; Καὶ διατί ἕνα κακὸ νὰ τὸ πληρώσῃ ἡ δικὴ μου σειρά καὶ ὄχι ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ Συνάδελφοι; Μὰ εἶναι πολλοὶ στρατηγοὶ καὶ ἄφθονοι συνταγματάρχαι καὶ ἀπαναλαμβάνω, ἐγὼ τί πταίω; Δὲν ἐδοῦλενα, δὲν ἐξαναχτοῦσα ἐδῶ καὶ εἰς τὰ Ὑψηλὰ ἕως τὰς 12 τῆ νύκτα καὶ τὰς μικρὰς πρωινὰς ὥρας χωρὶς ἕκτακτον ἀμοιβὴν; Δὲν μὲ ἐσταματοῦσες ἀπὸ τῆς προαγωγῆς ἐπὶ χρόνια χωρὶς λόγους; Καὶ πῶς λόγου σου τί ἔκανες διὰ νὰ μὴ δημιουργηθῶν πολλοὶ συνταγματάρχαι; Διατί δὲν ἔκλεινες τὴν Σχολὴν τῶν Ἐυελπίδων; Διατί ἀντὶ νὰ θγαίνουσιν πολλοὶ ἀπὸ τῆν χροιά καὶ ἀντὶ νὰ ξεφυτρώσων ὁπὸ ἐδῶ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ρουσαφετολογικῶς σὺν μανιάρια νέοις ἐπὶ κύριον Προσωπικόν; Διατί, λέγω, δὲν ἐπαίρνες κατὰ καιροῦ εἰς μεγαλύτερον ἀριθμὸν καὶ μερικοὺς ἐκλεκτοὺς ἀραιώτας ἀπὸ τὸ ὑπηρετικόν σου προσωπικόν καὶ νὰ τοὺς φπῆναι σιγὰ σιγὰ ὑπαξωματικούς μὲ βραδυτέραν ἐξέλιξιν ἀντὶ νὰ ἀνοίγῃς τῆς πόρτες διάπλατα εἰς προσλήψεις κυρίως προσωπικῶν. Καὶ διατί δὲν ἐφήρμοζες ὀρθολογιστικὸν σύστημα καὶ πῶς μηχανοποιήμενον ὥστε νὰ δουλεύουν καὶ πρακτικοὶ ἀνδρῶποι, χωρὶς σφόντα καὶ πτυχία καὶ οὕτω νὰ περιορίσῃς τοὺς ἐπιτελεῖς σου; Μήπως ἔχεις νὰ μου εἰσπῆς ὅτι εἰς πρόσθετες τὸρην μείωσιν τῶν ἐργασιῶν; Μὰ τὸ πρόβλημα τῆς συμφορῆσεως ὑπῆρχε καὶ παρατολμικῶς ὅταν αἱ ἐργασίαι τῆς Τραπεζῆς ἠξέσαν ἵνα ἀνεπιτύσσοντο ἡμέραν μὲ τὴν ἡμέραν καὶ τὸ ἀντιμετώπιζες μὲ χύσις ἀπὸ χεῖρες καὶ ἀντιπαλληλικές. Κατὶ ἄλλο συμβαίνει καὶ αὐτὸ τὸ ἄλλο εἶναι ὅτι δὲν εἶχες σύστημα, δὲν εἶχες κάμει μελέτας, δὲν προσέβλεπες, ὡς ὤφειλες, τί δὲ γίνῃ μετὰ τόσα χρόνια, ὅπως δυστυχῶς καὶ τώρα ἀκόμη δὲν ἔχεις σύστημα. Αὐτὸ λοιπὸν δὲν εἶναι λάθος ἰδικόν σου, ἀλλὰ λάθος ἰδικόν μου; Λάθος ἐπίσης πῶς μὲγάλο θὰ εἶναι νὰ μου εἴπῃς ὅτι εἰς ἐκείνων πού ἐφυγε ἢ πού δὲ φύγῃ μὲ ἐθελουσίαν ἐξόδου τοῦ διδεις ἕνα βαθμὸν παραπῆν καὶ πληρῆξῃ ἀποδοχὰς μὲχρι συμπληρώσεως ἀρίστου καὶ ἕμενα πού μὲνω μού λές νὰ στεγνώσω ἢ δικῶς εἰς τὰ πόδια μου. Εἶναι αὐτὸ ὠστό; Ποῖα σκόρδα χονδρῶνουν; Ἐκεῖνα πού τὰ κόβουν διὰ νὰ μείνουν τὰ ἄλλα νὰ χονδρῶνουν ἢ ἐκεῖνα πού μένουν; Ἄλλὰ μήπως εἶναι ὠστό νὰ ἐγκρίνῃς πρὸ δὺς ἐτῶν εἰς ὅσους εἶχον σειράν διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου νὰ γίνων ὅλοι καὶ τώρα πού ἤλθεν ἡ σειρά ἢ ἰδικὴ μου, πῶς λέγεις ὅτι ἔγνε ἐγίνε; Τί εἶδους χύσις εἶναι αὐτὴ πού στήριζομαι εἰς τὴν τύχην; Αὐτὴν τὴν τύχην εἶπαμε νὰ κτυπήσομε μὲ τὴν ἐνταξιν καὶ πᾶν τὴν φέρεις εἰς τὴν ἐπιφάνειαν; Καὶ δὲν βλέπεις τὴν

Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος πού κάμνει ἔνταξιν χωρὶς περικοπὴν τοῦ 10 οὗο τῶν ἐτῶν καὶ εἶσι δὴ ὑπελειφθῶ ἐγὼ ἀπὸ ἀπόψεως ἔξελιξεως τῶν ἄλλοτε ὁμοιοχρόνων καὶ ὁμοιοβάθμων μου τῆς Τραπεζῆς ἐκείνης.

Καὶ δὴ ἐλθὼν τὴ Διοκῆσιν μετ' τὴν αἰετὴν τῆς καὶ δὴ εἴπη: «Ἐ, Κύριοι, τὴν προτείνετε; Ποῦ θέλετε νὰ πάμε;» Καὶ ἐμεῖς δὴ ἀπαντήσωμεν: «Ὅτι ἔγινε ἔγινε. Νὰ μὴ ξαναγίνῃ εἰς τὸ μέλλον. Τώρα δὴ γίνουσιν αἱ πραγμαγαγαὶ ὅπως ὀρίζει ὁ ὀργανισμὸς τῆς Ὑπηρεσίας. Τὸ ζήτημα τῆς συμφορῆσεως ἢ Τράπεζα δὴ τὸ ἀντιμετωπίσῃ οὐκί διὰ μονοκοκονδυλίας, ἀλλὰ ἐντόφρμιᾶς δεκαετίας διὰ σειρῆς μέτρων καὶ συγκεκριμένως δὴ περιορίση τὸ ὄριον ὑπηρεσίας εἰς 35 ἔτη καὶ τὸ ὄριον ἡλικίας εἰς 57 ἔτη ἀντὶ τῶν 62 ὅθ' ἀδημιουργηθοῦν τὰ ἐνδιάμεσα ἀξιώματα μεταξὺ Τμηματάρχου καὶ Διευθυντοῦ, ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω, τὰ ὅποια δὴ ἀμβλύλυνον αἰσθητῶς τὴν συμφορῆσιν ἀπὸ ἀπόψεως ὁμαλῆς λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν.

Δι' ὠρισμένον χρονικὸν διάστημα καὶ μέχρῃ ἐκπονήσεως μελέτης περὶ τῆς συνθέσεως τοῦ Προσωπικοῦ μετ' προσωπικῶν μακροχρόνιων καὶ μέχρῃ ἐκπονήσεως νέου Ὄργανισμοῦ δὴ παύση νὰ παραλαμβάνη ἄρρενας ὑπαλλήλους εἰς τοὺς κλάδους τοῦ κυρίου Προσωπικοῦ καὶ τοῦ βοηθητικοῦ Ταμειακοῦ κλάδου, ἀλλὰ δὴ προλαμβάνη μόνον ὑπηρετικὸν Προσωπικὸν καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἐκλεκτοῦ πέρους μετὰ πάροδον ὠρισμένου ἄρκετου, διαστήματος καὶ κατόπιν διαγνώσῃ δὴ τοὺς μετὰ τήσιν εἰς τὸ βοηθητικὸν Προσωπικὸν πῶν Εἰσπρακτῶν. Αὐτοὶ δὲ δὴ ἀσχολοῦνται μετὰ τῆς βοηθητικῆς ὑπηρεσίας τῆς Τραπεζῆς, ἀντὶ νὰ ἀπασχολοῦνται ἀνεπαρκῶς καὶ μόνον ὑπαλλήλοι τοῦ κυρίου Προσωπικοῦ. Ἀλλὰ, ἐνταῦθα δὲν ὀφθαίναται νὰ ἀναπτυχθῇ ὅλος ὁ μηχανισμὸς καὶ ὁ ἄρλος τῆς θαθμιαίας ἀποσυμφορῆσεως καὶ τὰ μέτρα τῆς ἐξοικονομήσεως Προσωπικοῦ καὶ μειώσεως συνεπῶς τῶν ἐξόδων διαχειρίσεως. Ἐνα μεγάλο κακὸ δὲν δεραπεύεται διὰ μίαν, ἀλλὰ μετὰ τὴν πάροδον ἐνός διαστήματος. Ἐντὸς μίαν-δεκαετίας μετὰ συστήμα ἢ Τράπεζαν δὴ δύναται νὰ ἔχη ἰδεῶδη σύνθεσιν χωρὶς ἀκλιρότητας, ἀόκτας καὶ ἀπαιρητεῖσεις καὶ χωρὶς ἐξοχρβαλάματα καὶ μετ' ἀρκητὴν οἰκονομίαν, ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, τοιαύτην ὥστε νὰ ἐξουδετερωθῇ πᾶν ὅτι δὴ ἀποστῆ ἐκ τῶν ασφαμάτων τοῦ παρελθόντος. Ἄλλα ὅλα γράφονται εἰς κάποιο σχεδίου Ὄργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας, τὸ ὅποιον εὑρίσκειται ἀπὸ μακρὸν εἰς χεῖρας τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς, ἢ δὴ ἀγαθολογῆσάντων Ὄργανισμοῦ ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς ἐβλάψη καὶ βλάπτει ὅσον δὲν πραγματοποιεῖται οὕτως καὶ ὅσον δὲν ἔλπει τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος καὶ τῆς ταχείας ἐφαρμογῆς. Ἀπορούμεν δὲ πᾶς ἀντὶ νὰ εἰσηγηθῶσιν οἱ ἀρμοῖδιοι τοιοῦτου εἶδους μέτρα εἰς τὴν Διοίκησιν, ἐπιμένον νὰ προσφύγῃ

αὕτη εἰς τὴν CAPITISIDEMINUTIO τῶν πολυβασανισμένων στελεχῶν τῆς χωρὶς νὰ ἀναλογίζονται τὰς βαρυτάτας εὐδύνας καὶ τὰς τρομεράς συνεπείας ἀπὸ τὴν ἀλλοφροσύνῃ τῶν διγομένων.

Πᾶσα ἄλλη λύσις ἀπὸ τὴν ὡς ἀνωπυροσσομένην δὴ εἶσι βεβιασμένη καὶ δὴ ἐνατάλαξη εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἐργαζομένων, ἐκτός τῶν ἄλλων, καὶ τὴν ὑπόνοιαν περὶ ἀνεκφορῶστον ἀποσιοδοσίας τῆς Διοικήσεως ἐπὶ τὸ μέλλον τοῦ Ἰδρύματος καὶ τοῦτο δὲν δὴ εἶναι καθόλου ἐποικοδομητικὸν ἀπὸ ἀπόψεως.

Ἄλλως τε εἰς ἐποχὴν τήσιν ἀπογοητεύσεως καὶ τήσιν δυστυχίας τὸ μόνον πού δὲν εἶναι ἀκόμῃον νὰ στερηθῇ ἢ Διοικήσις ἀπὸ τὸ Προσωπικὸν τῆς εἶναι ἢ διὰ τῶν προαγωγῶν ἡθικὴ τήνωσίς του.

Πέραν τῶν ἀνωτέρω, ἢ Διοικήσις θεωρεῖ μὴπως κατάλληλον τὴν ἐπὶ τὴν νὰ δώσῃ λύσεις αἰτίνας συνεπάγονται ὄχι ἐπὶ τέλος τὴν μὴ ἀνάδευσιν τῶν ἀρίστων, ἀλλὰ τὴν στήρησιν τοῦ θαθμοῦ, τὸν ὅποιον προβλέπει ὁ ἰσχύων Ὄργανισμὸς τῆς Ὑπηρεσίας, ὃν ἔδρασαν εἰς ἐφαρμογὴν οὐκί κατοικητὴ, ἀλλὰ ἢ νομίμως καὶ ἢ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων ἀναδειχθεῖσα προπολεμικὴ Διοικήσις καὶ ὁποῖος Ὄργανισμὸς ἐξεπονηθῇ ὑπὸ ἀρίστων Λειτουργῶν τῆς Τραπεζῆς; Δὲν τὸ νομιζομεν. Ἐχει ὑπ' ὄφιν του ἄραγε ὁ κ. Διοικητῆς ὅτι ἢ εὐδύνη τοῦ θαθμοῦ τῆς ἐκτάσεως τῶν προαγωγῶν ἔχει ἐντοπισθῇ εἰς τὸν ἴδιον καὶ γνωρίζει τὶ εἶδους εὐδύνη εἶναι αὕτη τὴν ὅποιαν ἀναλαμβάνει;

Κατὶ παρόμοιον ἀπετολήθη εἰς μίαν ἄλλην —πολύ διάφορον— ἐποχὴν (κατὰ τὸ ἔτος 1936) καὶ αὐτὸ δὲν μπόρασε οὔτε ἢ τότε Διοικήσις, οὔτε τὸ Προσωπικὸν, οὔτε ἢ Τράπεζα νὰ τὸ ἀνδέξῃ καὶ ἐξέσπασε εὐτυχῶς μόνον διὰ τῆς ἐντάσεως.

ἢ Ἐθνικὴ Τράπεζα εἶχε ἐφαρμοσῆ ἀνεκαθὲν δημοκρατικὴν πολιτικὴν ἐναντὶ τοῦ Προσωπικοῦ τῆς καὶ αὐτὸ ὠφέλησε καὶ δὲν ἐβλάψη τὸ Ἰδρυμα, οὔτε ἢ δίκησε τοὺς ἐργαζομένους. Ἐκεῖνο πού δὲν εἶχε ἦτο ὅτι δὲν ἐμελέτα ποσῶς καὶ δὲν εἶχε προοπτικὴν διὰ τὴν ἐκάστοτε καὶ δὴ τὴν μελλοντικὴν σύνθεσιν τοῦ Προσωπικοῦ τῆς. Δὲν μὲν ἀνησυχεῖ ἢ ἀντιμετωπίσει τὸν ζήτημα τῆς σημερινῆς ἀνωμάλου συνθέσεως τοῦ Προσωπικοῦ διότι τὸ ζήτημα τοῦτο —ἐπαγαλμαζάνομεν— δὴ χυθῆ. Ἐκεῖνο πού πρέπει νὰ πρεσβεῖται τὴν ἀνησυχίαν τῶν ἀρμοῖδιων εἶναι μὴπως ἐπιφορτῆσιν τελικῶς οἱ πρὸς τὴν Διοίκησιν εἰσηγήσεις περὶ κατ' ἀρχομὴν προαγωγῶν ὅποτε δὴ ἀντιμετωπίση ἢ Διοικήσις δωσῆρεῖς στιγμὰς, προσφυγὴν εἰς τὰ δικαστήρια μετὰ τελικὴν δικαιοσὴν τὸν ἐνδιαφερομένων καὶ μετὰ ταῦτα μίαν κατάστασιν ἀφορητὸν τῆς ὁπέας τῆς συνεπείας πρώτῃ ἢ Διοικήσις καὶ οἱ περὶ τὴν Διοίκησιν δὴ δοκιμάσσουν. Κρούομεν τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου καὶ δὲν πρόκειται νὰ νήψωμεν τὰς χεῖρας μας, ἀλλὰ δὴ ἀμυνθῶμεν.

ΜΕΤΑΤΑΞΙΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Με την ἀνακίνησιν τῶν προαγωγῶν ἀνακύπτει καὶ τὸ ζήτημα τῆς μετατάξεως τῶν Γυναικῶν Συναδέλφων, τὸ ὁποῖον ἐπανεληλυμένως ἐθέσει μὲν ὑπ' ὄψιν τῆς Διοικήσεως. Ἡδὴ ὑπάρχει διατάξις εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τῆς Ὑπηρεσίας προβλεπούσα τὴν διὰ διαγωνισμὸν μετατάξιν τῶν Γυναικῶν με ἀνωτάτην ἐξέλιξιν τῆς νεοπροσλαμβανομένης μετὰ 25—26 ἐτῶν ὑπηρεσίαν (ὁπότε ἀποχωρεῖ λόγῳ συμπληρώσεως ὀρίου ἡλικίας, ὅπερ ἔχει ὀριοθῆ τὸ 45ον ἔτος τῆς ἡλικίας) τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ἰσχύου Λογιστοῦ Α'. τὰξως με' μίαν τριετίαν.

Προκειμένου περὶ τῶν παλαιῶν γυναικῶν Συναδέλφων, τῶν προσληφθεισῶν πρὸ τῆς μειώσεως τοῦ ὀρίου ἡλικίας τοῦ δήλεως Προσωπικοῦ δὲν πρέπει ποσῶς νὰ φοβηταὶ ἡ Τράπεζα μήπως, διὰ τῆς συνεχίσεως τῆς μετατάξεως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ ἐντάξεως τῶν ἐκ τούτων εὐδοκίμως ὑπηρετουσῶν, προκύβῃ περιπτώσις νὰ φθάσουν νὰ ὑπηρετήσουν ἐπὶ τόσα πολλά ἐτῆ ὥστε νὰ ἀξιώσουν καὶ τὸν βαθμὸν Τμηματοῦχου, διότι τοῦτο δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ, ἀφοῦ, καὶ ἂν ἀκόμη παραμείνουν ἐπὶ 35 ἐτῆ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν δὲ εἶναι, Λογισταὶ Α', χωρὶς νὰ ἔχουν συμπληρῶσει ὅλας τὰς ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος σήμερον Ὀργανισμοῦ προβλεπομένας προσαυξήσεις. Κατὰ συνέπειαν διὰ τῆς μετατάξεως τῶν πλέον φιλοπόνων καὶ ἱκανῶν παλαιῶν Γυναικῶν Συναδέλφων, ἡ Τράπεζα δὲν πρόκειται νὰ σκορπίσῃ παρὰ στοργὴν, δικαιοσύνην καὶ μίαν κἀπως βελτιωμένην σὺντάξιν εἰς παλαιὸς Συναδέλφους, αἵτινες καὶ ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰ Ὑληματα ἔδωσαν τὴν ὑγιάν καὶ τὴν εὐτυχιαν τῶν εἰς μίαν ἐποχὴν ποῦ δὲν ὑπῆρχον ὦραι ἐργασίας ἀλλὰ μόνον ἐργασία καὶ ξενόκτι στή δουλειά. Διότι περὶ αὐτοῦ πρόκειται καὶ περὶ μιάς ἡδικῆς ἱκανοποιήσεως ἢ ὁποῖα δὲ τὰς συνοδεύει εἰς τὴν ἀπόμαχον ζωὴν τῶν μετ' ὀλίγα χρόνια καὶ δὲν δὲ τὰς δέτῃ εἰς ἡσούνα μοῖραν ἐναντι τῶν διὰ τῆς ἐντάξεως μεταταχθεισῶν καὶ τῶν εἰς τὰ Ὑπουργεῖα καὶ εἰς ἄλλας Τραπεζὰς ἐργαζομένων συναδέλφων τῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα ἐάν ἐργάζωνται ἢ ἐάν δὲ ἐργάζωνται, τοῦτο εἶναι, ἐπαναλαμβανόμεν, ζήτημα τῆς Τραπεζῆς καὶ μόνον αὐτῆς.

ΜΕΤΑΤΑΞΙΣ ΕΙΣΠΡΑΚΤΩΡΩΝ ΚΑΙ ΚΛΗΤΗΡΩΝ

Παρόμοιον ζήτημα μετατάξεως προκύπτει καὶ διὰ παλαιούς δεδοκιμασμένους καὶ ἀξιῶς Κλητῆρας καὶ Εἰσπράκτορας με βασιμότητα ἐπιχειρήματα.

Πράγματι διὰ τῆς μετατάξεως τῶν δεδοκιμασμένων καὶ ἀξιῶν Κλητῆρων εἰς Εἰσπράκτορας δὲ ἐξοικονομηθῆ Προσωπικὸν διὰ τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας διεξάγει σήμερον τὸ Κύριον Προσωπικὸν τοῦ Λογιστικοῦ Κλάδου. Ἐπίσης διὰ τῆς μετατάξεως εἰς τὸ Κύριον Προσωπικὸν τοῦ Ταμειακοῦ Κλάδου ὠρισμένους ἱκανῶν Εἰσπράκτωρων

δὲ πληρωδῶν θέσεις Ταμιῶν διὰ τὸ Κεντρικὸν καὶ τὰ Ὑποκατατα. Οὗτω δὲν δὲ παροστή ἀνάγκη δι' ἄρκετὰ ἐτῆ προσληφθεὺς νέου Κυρίου Προσωπικοῦ Λογιστικοῦ καὶ Ταμειακοῦ Κλάδου καὶ ἐὰν ἡ ἀρχὴ αὐτὴ συνεχισθῆ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν δὲ συντελεσθῆ βαθμιαίως ἡ βελτίωσις τῆς σημερινῆς ἀνωβαθμίου συνθέσεως τοῦ Κυρίου Προσωπικοῦ τοῦ Λογιστικοῦ καὶ Ταμειακοῦ Κλάδου δεδομένου ὅτι οἱ ἐκ τοῦ Κλάδου τῶν Κλητῆρων μετατασσόμενοι δὲ ἔχουν πολὺ βραδυτέραν βαθμολογικὴν ἐξέλιξιν ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς ἀπ' εὐθείας ἀτόπως προσλαμβανόμενους εἰς τὸ Κύριον Προσωπικὸν τοῦ Λογιστικοῦ καὶ Ταμειακοῦ Κλάδου, εἴτε με' τὸν βαθμὸν τοῦ Δοκίμου ἢ Βαθμοῦ Ταμιῶν, εἴτε ἐπὶ συμβάσει προσλαμβάνοντο μέχρι τοῦδε οἱ τελευταῖοι οὗτοι.

Καὶ ἡ βαθμολογικὴ ἐξέλιξις τῶν ἐκ τοῦ Κλάδου τῶν κλητῆρων μετατασσόμενων εἰς τὸν Κλάδον τῶν Εἰσπράκτωρων καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸ Κύριον Προσωπικὸν τοῦ Ταμειακοῦ Κλάδου δὲν δὲ εἶναι ἐν πολλοῖς ταχυτέρα τῆς ἐξελίξεως τῆς τὸ πρώτων προσλαμβανόμενης ὡς προσωρινῆς Δακτυλογράφου καὶ ἐξελισσομένης συμφώνως πρὸς τὸν ἰσχύοντα Ὀργανισμὸν μέχρι τοῦ βαθμοῦ Λογιστοῦ Α'. τάξεως, τοῦδ' ὅπερ καὶ τὴν Τράπεζαν ἐξυπηρετεῖ καὶ τὸν ἐνδιαφερόμενον ἱκανοποιεῖ. Οἴκοθεν νοεῖται ὅτι τὴν ἰδίαν ἐξέλιξιν δὲ ἔχουν καὶ οἱ μεταταχθέντες εἰς τὸ Κύριον Προσωπικὸν τοῦ Ταμειακοῦ Κλάδου σημερινοὶ ἐκλεκτοὶ Εἰσπράκτορες, ἢ μετατάξις τῶν ὁποίων πρέπει νὰ γίνῃ ἀσχετῶς ἐάν ἔχουν ἢ μὴ Ταμειακὴν διαχείρισιν, δεδομένου ὅτι καὶ ὁ Λογιστικὸς Κλάδος καὶ κυρίως αὐτὸς διψᾷ ἀπὸ Προσωπικόν.

Καὶ διὰ μὲν τὴν μετατάξιν τῶν ἤδη παλαιῶν Κλητῆρων καὶ παλαιῶν Εἰσπράκτωρων δὲ πρῆπῃ νὰ ἰσχύουν μόνον αἱ διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος Ὀργανισμοῦ καὶ νὰ προβλεφθοῦν χάριν αὐτῶν αἱ αὐταὶ ἢ παρόμοια μεταβατικαὶ διατάξεις καὶ εἰς τὸν ἐκπονηθρομένον νέον Ὀργανισμὸν, ἐνῶ διὰ τὴν μετατάξιν τῶν ἐχόντων ἐλάχιστον χρόνον ὑπηρεσίας Εἰσπράκτωρων καὶ Κλητῆρων ὡς καὶ διὰ τοὺς ἐφεξῆς προσλαμβανόμενους με' τὸν βαθμὸν Κλητῆρος νὰ ἐφαρμοσθῆ τὸ ἤδη ἰσχὺον σύστημα τῶν προσόντων εὐδοκίμου ὑπηρεσίας ἀλλὰ ἀπαραιτήτως καὶ τὸ τῆς σχετικῆς γραπτῆς δοκιμασίας.

Ὅτι συνεπῶς προέχει σήμερον εἶναι νὰ κλείσῃ πλέον ἐρμητικῶς ἡ θύρα τῆς εἰσόδου Εἰσπράκτωρων καὶ προσωρινῶν Ὑπαλλήλων ὕφ' οἰανδήποτε αἰτιολογίαν, καὶ νὰ γίνεταί με' τὸ σταγονόμετρον ἢ πρόσληψις μόνον ὑπηρετικοῦ Προσωπικοῦ. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τῶν ἐπ' ἀνδρῶν τῶν Ὑλημάτων, ἢ μετατάξις, συμφώνως πρὸς τὰς σήμερον ἰσχύουσας περὶ μετατάξεων διατάξεις τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας, δὲ καλύψῃ τὰς

Ἀπὸ τὴν τελευταίαν Γεν. Συνέλευσιν
τῶν Μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς

Ο ΝΕΟΣ ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΜΑΣ

Τὴν 28 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. συνῆλθεν ἑκτακτος Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, μὲ μοναδικὸν θέμα τὴν ἐκλογὴν Ἑποδιοικητοῦ, εἰς πλήρῳσιν κενωθεῖσης θέσεως, ὡνευεῖα παραιτήσεως τοῦ τέως Ἑποδιοικητοῦ κ. Ἀδαν. Σμπαροῦνη, ἀναλαβόντος κυδερνητικὴν ἀποστολὴν εἰς Ἀμερικὴν.

Τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς δι' ὁμοφώνου ἀποφάσεώς του εἶχε προτείνει ὡς Ἑποδιοικητὴν τὸν Δικαστικὸν Σύμβουλον τῆς Τραπεζῆς κ. Πέτρον Ν. Γουναράκην.

Κατὰ τὴν ὡς ἄνω Γενικὴν Συνέλευσιν πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Διοικητὴς κ. Γ. Πεσματζόγλου, ὅστις διηρμήνευσε τὴν ὁμόψυγον γνώμην τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπεζῆς καὶ ἐξήρει τὰ ἐξαιρετικὰ προσόντα πείρας καὶ ἀναμφισβητήτου ἰκανότητος νομικῆς, οἰκονομικῆς, διοικητικῆς καὶ γενικῶς πολιτικῆς ἀγωγῆς τοῦ κ. Γουναράκη, τῶν ὁποίων δὲν πρέπει νὰ στερεῖται τὸ διοικητικὸν στέλεχος Ἰδρύματος ὡς ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἀπλὴ ἰδιωτικὴ ἐπιχείρησις, ἀλλ' ἰδιότυπος πιστωτικὸς Ὄργανισμὸς εὐρυτάτης οἰκονομικοκοινωνικῆς ἀποστολῆς. Ἐν τέλει δ' ἐξέφρασε τὴν βεβαιότητα ὅτι ὁ κ. Γουναράκης, ψηφιζόμενος ὡς Ἑποδιοικητὴς, δ' ἀποζητῆ χρησιμώτατος συνεργάτης τῆς Διοικήσεως.

Μεθ' οὗ ἀνεγνωσθησαν παρακλήσει τοῦ

Προέδρου τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου κ. Ἀλεξ. Διομήδους, μὴ δυνηθέντος νὰ παραστῆ εἰς τὴν συνέλευσιν, λόγῳ Σάσθενείας, τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεχθέντα κατὰ τὴν συνεδρίαν τοῦ Γεν. Συμβουλίου τῆς 4ης Σεπτεμβρίου 1946, καδ' ἂ «ἡ Διοικήσις τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, Ὄργανισμοῦ πολυσυνδέτου καὶ πολυπλεύρου δὲν ἄρκει νὰ ἔχη πείραν καὶ οἰκονομικὰς γνώσεις μόνον, δι' ἃ καὶ ἡ ἱστορία τῆς δεικνύει ὅτι μέλη τῆς Διοικήσεως τῆς ἀνεξητήθησαν πλειστάκις εἰς ἄλλα, πλὴν τῆς καθαρῶς τραπεζιτικῆς δράσεως, πεδία καὶ ἐκ τοῦ Δικαστικοῦ Τμήματος προῆλθον πολλοὶ διακεκριμένοι καὶ διαπρεπεῖς Διοικηταὶ οἱ ὁποῖοι ἐτίμησαν τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτοῖς ἐντολήν. Ἡ ἐπάνοδος εἰς τὴν παράδοσιν — συνεχίζει ὁ κ. Διομήδης — ἐπιβάλλεται ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην περίστασιν τώρα εἰς ἐποχὴν, καδ' ἦν ἡ ἐφαρμοζομένη διευθυνομένη οἰκονομία καὶ οἱ πολλαπλοὶ τοῦ Κράτους νόμοι πρὸς ρύθμισιν τῶν νομισματικῶν καὶ τραπεζικῶν ζητημάτων, ἐπιβάλλουν προσεκτικὴν τούτων παρακολούθησιν καὶ παρὰ προσώπου ἔχοντος γνώσεις, πείραν μακρὰν καὶ εἰδίκευσιν εἰς τραπεζικὰ ζητήματα καὶ ἀπὸ νομικῆς πλευρᾶς. Τοιοῦτον πρόσωπον ὁ κ. Γουναράκης, μαζὺ μὲ τὴν ἀρίστην νομικὴν κατάρτισίν του καὶ πείραν ποῦ ἀπέκτησεν ἐκ τῆς μακρᾶς ἀπασχολήσεώς του περὶ τὰ τραπεζικὰ ζητήματα, ἔχων δὲ καὶ οἰκονομικὴν μόρφω-

ἀνάγκας τῆς ἐπανδρώσεως, διότι ἄρκετοὶ ἐκλεκτοὶ Κλητῆρες καὶ Εἰσπράκτορες δὲ ἐνδιαφερόδου νὰ ἐξαργυρώσουσιν τὴν μετάδοσιν τῶν μὲ μίαν μετάταξιν, ἡ ὁποία δὲ τοὺς βελτιώσῃ τὴν θέσιν των καὶ πρὸ παντός δὲ τοὺς ἐγγυηθῇ τὴν ταχυτέραν σταδιοδρομίαν των. Ἐκτός τούτου καὶ ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς δὲ διαταχθῶν νὰ ὑπηρετήσουσιν δι' ὠρισμένον χρονικὸν διάστημα, ὅλου αἱ ὀνάγκαι τὸ ὑπαγορεύουσι, ἄρκει νὰ τοὺς ἐξασφαλισθῇ ἡ δαπάνη μεταφορᾶς καὶ ἡ διαφορά ἐνοικίου.

Κάτι, ἂν ὄχι ἀκριβῶς τὸ ἴδιον, πάντως παρόμοιον καὶ σχετιζόμενον μὲ τὴν οἰκονομίαν Προσωπικοῦ, τὴν μείζονα ἀπόδοσιν καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς συνδέσεώς του πρέπει νὰ γίνῃ καὶ διὰ τὸ Προσωπικὸν τοῦ Νομικοῦ καὶ Τεχνικοῦ Κλάδου.

Τὸ συμπέρασμα ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἶναι ὅτι πρέπει νὰ ἀποφασισθῇ ἡ διενέργεια προαγωγῶν συμφώνως πρὸς τὸν ἰσχύοντα Ὄργανισμὸν διὰ τοὺς συμπληρώνοντας χρό-

νον μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1946 καὶ χωρὶς καμμίαν περικοπὴν τῆς ἀνηκούσης ἐκάστῳ ΝΑΛΕΥΡ καὶ νὰ δημοσιευθοῦν αὐταὶ τὸ συντομώτερον, νὰ γίνουσι ταυτοχρόνως αἰματάξεις τῶν εὐδοκίμως ὑπηρετούσων ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰ Ἐγνήματα παλαιῶν Γυναικῶν Συναδέλφων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ Ἐντάξεως καὶ ἀνευ διαγωνισμοῦ, νὰ γίνουσι μετατάξεις τῶν παλαιῶν ἰκανῶν Εἰσπρακτόρων καὶ Κλητῆρων καὶ νὰ παύσουσι αἱ προσωπικαὶ Προσωπικοῦ τοῦ Λογιστικοῦ καὶ Ταμειακοῦ Κλάδου ὡς καὶ Προσωπικοῦ χρησιμοποιηθησομένου διὰ τὴν ἑκτακτον ἐργασίαν ἀνοικοδομήσεως, διότι τὸ τελευταῖον τοῦτο, εἴτε τὸ δέλομεν εἴτε ὄχι, δὲ τὸ φορτώσουσι τελικῶς εἰς τὴν καμπύραν τῆς Τραπεζῆς. Τέλος πρέπει νὰ ἐκπονηθῇ τὸ συντομώτερον ὁ νέος Ὄργανισμὸς τῆς Ἑπηρεσίας καὶ τότε δὲ βεβαιωθῶμεν ὅτι πλεονάζει καὶ δὲν ἐλλεῖπει Προσωπικὸν καὶ τότε ἡ ἐπάνδρωσις τῶν Ἐγνήματων δὲ εἶναι ἀπολύτως εὐχερῆς.

σιν ισχυράν, δά προίκισή τήν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς μέ πολύτιμον συνεργάτην εἰς τήν ἐπίλυσιν τῶν ὑφισταμένων καί διαρκῶς ἀνακυπνόντων δυσχερῶν προβλημάτων».

Οἱ ἐκ τῶν μετόχων **κ. Κ. Γ. Γάγαρης, Χ. Βλαχάκης** καί **Μιχ. Πεσματζόγλου** ἐξέφρασαν συχαρητήρια πρὸς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον διὰ τὴν ὑπόδειξιν τοῦ κ. Γουναράκη ὡς Ἵποδιοικητοῦ, τοῦ ὁποίου καί οὗτοι ἐξήραν τὰς ἱκανότητας καί τὰ προσόντα του.

Ὁ Γενικός Διευθυντὴς τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς **κ. Θ. Λεκατζᾶς** λαθῶν τὸν λόγον εἶπεν ὅτι καί ὡς μέτοχος τῆς Τραπεζῆς καί ὡς ἐμπνέων καί τὴν γνώμην τῶν τραπεζιτῶν συνεργατῶν, συχαίρει τὸ Γεν. Συμβούλιον διὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ κ. Γουναράκη, πρὸς τὸν ὁποῖον —λέγει δὲν χωρεῖ διατύπωσις συχαρητηρίων, ἀλλ' ἐκφρασις εὐχῶν πρὸς ἐπιτυχίαν του καί εἰς τὸ νέον ἀξίωμα του, ὅπως ἐπέτυχε μέχρι τοῦδε εἰς τὴν σταδιοδρομίαν του, χάρις εἰς τὰ προσόντα του καί τὴν παρρησίαν, τὴν ὁποίαν ἐπέδειξεν εἰς ὠρισμένας περιστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἀποδεικνύονται καί ἐπιβάλλονται οἱ χαρακτηριστῆρες καί ἡ ἠθική.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου μας **κ. Κ. Ἀποστολόπουλος** εἶπεν ὅτι ὁ κ. Γουναράκης ἐπὶ 20ετίαν ὑπῆρέτησε τὴν Τράπεζαν καί διεχειρίσθη ζητήματα πολλαπλά καί σοβαρώτατα, κατὰ τρόπον ἐξαιρετικῶς ἐπιτυχή. Ἔχει πολλὰ καί σπάνια προσόντα καί πολλὰς ἀρετάς. Δὲν εἶναι μόνον ὁ διακεκριμένος ἐπιστήμων, ἀλλ' ἔχει καί ἐν παρελθόν μεστὸν δράσεως καί ἔπερ τὸ σπουδαιότερον, γνωρίζει νὰ δέλῃ καί γνωρίζει τι θέλει καί πρὸ παντὸς γνωρίζει τι θέλει ἡ Τράπεζα διὰ νὰ συνεχίσῃ τὸν κοινωφελῆ προορισμὸν τῆς καί ὡς τοιοῦτος, δά εἶναι πολύτιμος συνεργάτης τοῦ κ. Διοικητοῦ εἰς τὸ βαρὺ ἔργον του, δά εἶναι δὲ μιὰ πρόσθετος ἐγγύησις διὰ τὸ Προσωπικὸν καί τὰ ζητήματα του. Ἔχει εὐγενεῖς φιλοδοξίας καὶ τὸν διακρίνει τὸ πνεῦμα τῆς δημιουργίας καί τῆς ὀργανωτικότητος. Γνωρίζει ὅτι διὰ νὰ ἐπιτύχῃ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἡ ὑποστήριξις καί τοῦ Προσωπικοῦ, τὴν ὁποίαν δά ἔχῃ ἀμέριστον. Δὲν ἔχῃ καμμίαν ἀμφιβολίαν, λέγει ὁ κ. Ἀποστολόπουλος, ὅτι σύσσωμος ἡ Συνέλευσις διὰ τῆς ψήφου τῆς δά ἀναδείξῃ εἰς τὸ ἄξιωμα τοῦ Ἵποδιοικητοῦ τὸν κ. Πέτρον Γουναράκην.

Τέλος ὁ **κ. Γρ. Ρίτσος**, ὡς Πρόεδρος τοῦ Ταμείου Ὑγείας, ἐξήρει τὴν δρᾶσιν τοῦ κ. Γουναράκη ὡς ἀνωτάτου Λειτουργοῦ τῆς Τραπεζῆς, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνον ὠργάνωσε τὸ Δικαστικὸν Τμήμα καὶ τὸ Νομικὸν Συμβούλιον καί δὴ κατὰ τρόπον, ὅστις κατέστησε δυ-

νατὴν τὴν ἐπίλυσιν νομικῶν ζητημάτων ἀπὸ δεκάεων ἐτῶν ἐκκρεμούντων, ὄχι μόνον ὑπῆρξε πάντοτε ὁ φωτεινὸς Σύμβουλος τῆς Διοικήσεως, ὁ γνωρίζων νὰ δίδῃ ἐπιτυχεῖς λύσεις ἐπὶ παντὸς ζητήματος, ἀλλ' ὑπῆρξε καί ὁ πολύτιμος συνεργάτης καί συμπαραστάτης εἰς πᾶσαν γενικώτερον περίστασιν.

Μετὰ τὰς ἀνακαινώσεις ταύτας ἔλαβε χῶραν μυστικῆ ψηφοφορίας τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ἡ ἐκλογή τοῦ κ. Πέτρου Γουναράκη διὰ παμψηφίας, ἣτοι διὰ 1994 ψήφων, ἐκπροσωποῦντων 9970 μετοχές.

Ὁ νέος Ἵποδιοικητὴς **κ. Πέτρος Ν. Γουναράκης**, γεννηθεὶς ἐν Ἀθήναις ἐν ἔτει 1891, ἀφοῦ ἔκαμε τὰς γυμνασιακάς του σπουδὰς ἐν Ἀθήναις, ἐπορεύσασε νομικὰ καί οικονομολογικὰ ἐν Γενεύῃ, Παρισίοις καί Μονάχῳ, τὸ δὲ 1914 διωρίσθη δικηγόρος ἐν Ἀθήναις. Τὸ 1915 διωρίσθη Γραμματεὺς Α' Τάξεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν καί διεξῆλθε ὀδὸς τὰς βαθμίδας τῆς ἱεραρχίας μέχρι τοῦ 1922, ὅτε ἀνεχώρησε τῆς ὑπηρεσίας, μέ τὸν βαθμὸν τοῦ Γενικοῦ Δ)τοῦ.

Διετέλεσε Γενικός Γραμματεὺς τῆς Γεν. Διοικήσεως Ἡπείρου, μέ τὴν κατάληψιν δὲ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας (1919) ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ὑπάτης Ἀρμοστείας Σμύρνης μέχρι τῆς ἀποχωρήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως (1922), ὅποτε, παραιτηθεὶς τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, ἐδικηγόρησεν ἐν Ἀθήναις.

Τὸ 1925 διωρίσθη Νομικὸς Σύμβουλος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἐδικηγόρησε δὲ μέχρι τοῦ Μαρτίου 1932, ὅτε διωρίσθη Δικαστικὸς Σύμβουλος καὶ Διευθυντὴς τοῦ Δικαστικοῦ Τμήματος αὐτῆς, διατηρήσας τὴν θέσιν ταύτην συνεχῶς, πλην τοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1943 μέχρι τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1945, καθ' ὃ εὐρίσκετο ἐκτὸς ὑπηρεσίας, ὡς ὀπολυθεὶς ὑπὸ τοῦ τότε Ὑπουργοῦ τῆς κατοχῆς Τσιρονίκου, λόγῳ τοῦ ὅτι ἀντετάχθη εἰς τὰ κατὰ τῆς Τραπεζῆς μας καί τῶν ἄλλων Τραπεζῶν καὶ γενικώτερον τῆς ἐλληνικῆς οικονομίας φθοροποιά δημοσιονομικὰ μέτρα τῆς τότε κυβερνήσεως τῆς κατοχῆς.

Ἡ ἐντύπωσις, ἣτις ἐδημιουργήθη εἰς τὸν κύκλον τῶν Τραπεζιτῶν διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Γουναράκη, ὡς Ἵποδιοικητοῦ, ὑπῆρξεν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως λίαν ἐνθαρρυντικὴ διὰ τὸ πρῶτον πιστωτικὸν Ἴδρυμα τοῦ τόπου.

Τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς ἐξ ἄλλου ἐχαιρέτισε τὸ γεγονός ὡς ἓνα πρόσθετον ἐλπιδοφόρον σιγνὸν τῆς μεταπολεμικῆς προόδου τοῦ Ἰσχύματος καί τῆς ἀνατολῆς εὐτυχεστέων ἡμερῶν διὰ τοῦ εἰς τὴν Τράπεζαν ἐργαζομένου.